

Spis treści

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/124/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 lutego 2007 r. ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności, szczegółowy program „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” 1

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

2007/125/WsiSW:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 lutego 2007 r. ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności, szczegółowy program „Zapobieganie i walka z przestępczością” 7

2007/126/WsiSW:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 lutego 2007 r. ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie podstawowych praw i wymiaru sprawiedliwości, szczegółowy program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” 13

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

Rada

DECYZJA RADY

z dnia 12 lutego 2007 r.

ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności, szczegółowy program „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa”

(2007/124/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 203,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innym rodzajom ryzyka dla bezpieczeństwa stanowią zasadnicze aspekty ochrony ludzi i infrastruktury krytycznej w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- (2) Zmieniony plan działania UE na rzecz zwalczania terroryzmu przyjęty przez Radę Europejską podczas posiedzenia w dniach 17–18 czerwca 2004 r. określił jako zagadnienia priorytetowe, między innymi, zapobieganie atakom terrorystycznym i zarządzanie ich skutkami oraz ochronę infrastruktury krytycznej.

- (3) Dnia 2 grudnia 2004 r. Rada przyjęła zmieniony Program Solidarności Unii Europejskiej na temat skutków zagrożeń i ataków terrorystycznych, podkreślając znaczenie oceny ryzyka i zagrożenia, ochrony infrastruktury krytycznej, mechanizmów wykrywania i identyfikacji zagrożeń terrorystycznych, oraz politycznej i operacyjnej gotowości i zdolności w zakresie zarządzania skutkami.
- (4) Na posiedzeniu w grudniu 2005 r. Rada zdecydowała, że Europejski program ochrony infrastruktury krytycznej (EPOIK) będzie się opierał na podejściu obejmującym wszystkie zagrożenia, przy czym za priorytet uznaje się przeciwdziałanie zagrożeniom wynikającym z terroryzmu. Nowa strategia w dziedzinie walki z terroryzmem, która zawiera cztery wątki: zapobieganie, ochronę, ściganie i reagowanie, również została przyjęta na posiedzeniu Rady Europejskiej w grudniu 2005 r.
- (5) Mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności, ustanowiony decyzją Rady 2001/792/WE, Euratom ⁽²⁾ z dnia 23 października 2001 r., obejmuje natychmiastową reakcję na wszelkie poważne sytuacje krytyczne, ale nie został on zaprojektowany specjalnie w celu zapobiegania aktom terrorystycznym, gotowości i zarządzania skutkami takich aktów.
- (6) Program haski ⁽³⁾ przyjęty przez Radę Europejską w listopadzie 2004 r. wzywa do opracowania zintegrowanego i skoordynowanego zarządzania kryzysami na terytorium UE o skutkach transgranicznych.

⁽¹⁾ Opinia dostarczona dnia 15 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. C 53 z 3.3.2005, str. 1.

- (7) W granicach swojej kompetencji Wspólnota ma udział w podejmowaniu koniecznych środków w celu powstrzymania terrorystów przed atakami na wartości demokracji, państwa prawnego, otwartego społeczeństwa i wolności naszych obywateli i społeczeństw, oraz w celu ograniczenia, na ile to możliwe, skutków ewentualnych ataków.
- (8) Ze względu na skuteczność, wydajność i przejrzystość szczególne działania dotyczące zapobiegania, gotowości i zarządzania skutkami terroryzmu powinny zostać usprawnione i finansowane w ramach jednego programu.
- (9) Biorąc pod uwagę zagadnienia pewności i spójności prawnej oraz komplementarności z innymi programami finansowymi, należy zdefiniować pojęcia „zapobieganie i gotowość”, „zarządzanie skutkami” oraz „infrastruktura krytyczna”.
- (10) Główna odpowiedzialność za ochronę infrastruktury krytycznej spoczywa na państwach członkowskich, właścicielach, operatorach i użytkownikach (użytkowników definiuje się jako organizacje eksploatujące i wykorzystujące infrastrukturę do celów gospodarczych i do celów świadczenia usług). Władze państw członkowskich zapewnią przywództwo i koordynację w opracowywaniu i wdrażaniu spójnego podejścia krajowego do ochrony infrastruktury krytycznej w obszarach ich jurysdykcji, z uwzględnieniem istniejących kompetencji wspólnotowych. Odpowiedzialność za przeprowadzanie ocen ryzyka i zagrożenia spoczywa zatem głównie na państwach członkowskich.
- (11) Działania Komisji, w stosownych przypadkach wraz z projektami międzynarodowymi, mają istotne znaczenie dla osiągnięcia zintegrowanego i skoordynowanego podejścia WE. Ponadto użyteczne i właściwe jest wspieranie projektów realizowanych w państwach członkowskich, o ile mogą one dostarczyć przydatnego doświadczenia i wiedzy w kontekście dalszych działań na szczeblu wspólnotowym, w szczególności ocen ryzyka i zagrożenia. W tym względzie właściwe jest przyjęcie podejścia obejmującego wszystkie rodzaje ryzyka, przy jednoczesnym uznaniu zagrożenia terroryzmem za priorytet.
- (12) Właściwe jest również przewidzenie udziału krajów trzecich oraz organizacji międzynarodowych w projektach ponadnarodowych.
- (13) Trzeba także zapewnić komplementarność z innymi programami wspólnotowymi i unijnymi, takimi jak Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, instrument finansowy ochrony ludności, mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności, szósty program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i działań demonstracyjnych oraz fundusze strukturalne.
- (14) Z uwagi na fakt, że cele tego programu nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar lub skutki tej inicjatywy możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (15) Wydatki na realizację programu powinny być zgodne z pułapem w ramach działu 3 ram finansowych. Definicję programu należy sporządzić w sposób elastyczny, umożliwiając ostateczne korekty w ramach wszelkich przewidywanych działań, co pozwoli reagować na nowe potrzeby pojawiające się w okresie 2007–2013. Decyzja powinna zatem ograniczać się do ogólnej definicji przewidzianych działań i odpowiadających im ustaleń administracyjnych i finansowych.
- (16) Należy również przedsięwziąć właściwe środki, aby zapobiec nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, a także podjąć konieczne działania w celu windykacji utraconych, niesłusznie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾.
- (17) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽⁵⁾, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, stosuje się z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie nimi, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.
- (18) Środki konieczne do wprowadzenia w życie niniejszej decyzji należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁶⁾, z uwzględnieniem różnic między środkami podlegającymi procedurze komitetu zarządzającego a środkami podlegającymi procedurze komitetu doradczego, przy czym, w pewnych przypadkach, procedura komitetu doradczego jest właściwsza ze względu na większą skuteczność.

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 227 z 19.8.2006, str. 3).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

- (19) Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej nie przewidują uprawnień do przyjęcia niniejszej decyzji innych niż te zawarte odpowiednio w art. 308 i 203,
- (20) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wydał opinię ⁽¹⁾.
- (21) W celu zapewnienia skutecznego i terminowego wykonania programu niniejsza decyzja ma zastosowanie oddnia 1 stycznia 2007 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ustanawia program szczegółowy „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa na lata 2007–2013”, zwany dalej „programem”, aby przyczynić się do wsparcia wysiłków państw członkowskich mających na celu zapobieganie, przygotowanie i ochronę ludzi i infrastruktury krytycznej przed ryzykiem związanym z atakami terrorystycznymi i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa, jako część programu ogólnego „Bezpieczeństwo i ochrona wolności”.
2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.
3. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do kwestii objętych zakresem instrumentu finansowego ochrony ludności.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „zapobieganie i gotowość” odnosi się do środków mających na celu zapobieganie ryzyku związanemu z terroryzmem i innym rodzajom ryzyka dla bezpieczeństwa lub środków mających na celu redukcję takich rodzajów ryzyka;
- b) „zarządzanie skutkami” odnosi się do koordynacji środków podejmowanych w celu zareagowania na skutki wydarzenia związanego z bezpieczeństwem i zmniejszenie ich oddziaływania, w szczególności skutki wynikłe z ataków terrorystycznych, w celu zapewnienia należytej koordynacji działań związanych z zarządzaniem kryzysowym i bezpieczeństwem.
- c) „infrastruktura krytyczna” obejmuje w szczególności te zasoby rzeczowe, usługi, urządzenia informatyczne, sieci i aktywa infrastrukturalne, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby znaczący wpływ na najważniejsze funkcje społeczne, w tym łańcuch dostaw, zdrowie, bezpieczeństwo, ochronę, pomyślność gospodarczą lub społeczną obywateli lub funkcjonowanie Wspólnoty lub należących do niej państw członkowskich.

Artykuł 3

Cele ogólne

1. Niniejszy program przyczynia się do wspierania starań państw członkowskich mających na celu zapobieganie atakom terrorystycznym i innym wydarzeniom związanym z bezpieczeństwem, przygotowanie się na takie ataki i wydarzenia oraz ochronę ludzi i infrastruktury krytycznej przed atakami terrorystycznymi i innymi wydarzeniami związanymi z bezpieczeństwem.

2. Niniejszy program ma przyczynić się do zapewnienia ochrony w takich obszarach, jak zarządzanie kryzysowe, środowisko, zdrowie publiczne, transport, badania i rozwój technologiczny oraz spójność gospodarcza i społeczna, w dziedzinie terroryzmu i innych rodzajów ryzyka bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Artykuł 4

Cele szczegółowe

1. W ramach celów ogólnych i pod warunkiem że nie są one objęte innymi instrumentami finansowymi, program stymuluje, promuje i rozwija środki zapobiegania, gotowości i zarządzania skutkami oparte, między innymi, na wszechstronnych ocenach zagrożenia i ryzyka, z zastrzeżeniem nadzoru państw członkowskich i z należyтым uwzględnieniem istniejących kompetencji wspólnotowych w tej kwestii, oraz mając na celu zapobieganie lub redukcję ryzyka związanego z terroryzmem i innych rodzajów ryzyka dla bezpieczeństwa.

2. W odniesieniu do zapobiegania ryzyku związanemu z terroryzmem i innym rodzajom ryzyka dla bezpieczeństwa oraz do gotowości na takie rodzaje ryzyka, niniejszy program ma na celu ochronę ludności i infrastruktury krytycznej, w szczególności poprzez:

- a) stymulowanie, promowanie i wspieranie ocen ryzyka dotyczących infrastruktury krytycznej w celu modernizacji systemów bezpieczeństwa;
- b) stymulowanie, promowanie i wspieranie opracowywania metodologii ochrony infrastruktury krytycznej, w szczególności metodologii w zakresie oceny ryzyka;
- c) promowanie i wspieranie korzystania z tych samych środków operacyjnych mających na celu poprawę bezpieczeństwa w zakresie transgranicznych łańcuchów dostaw, pod warunkiem że zasady konkurencji na rynku wewnętrznym nie zostaną zakłócone;
- d) promowanie i wspieranie rozwoju standardów bezpieczeństwa oraz wymiany *know-how* i doświadczeń w zakresie ochrony ludności i infrastruktury krytycznej;
- e) promowanie i wspieranie koordynacji i współpracy na skalę wspólnotową w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 17.3.2006, str. 63.

3. W odniesieniu do zarządzania skutkami program ma na celu:

- a) stymulowanie, promowanie i wspieranie wymiany *know-how* i doświadczeń w celu ustanowienia najlepszych praktyk, mając na uwadze skoordynowanie środków reagowania i współpracę między różnymi uczestnikami działań związanych z zarządzaniem kryzysowym i bezpieczeństwem;
- b) promowanie wspólnych ćwiczeń i praktycznych scenariuszy obejmujących komponenty dotyczące ochrony i bezpieczeństwa w celu zwiększenia koordynacji i współpracy między stosownymi uczestnikami na szczeblu europejskim.

Artykuł 5

Działania kwalifikowalne

1. Z myślą o realizacji celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 3 i 4, program zapewnia, na warunkach określonych w rocznym programie pracy, wsparcie finansowe dla następujących rodzajów działań:

- a) projekty o wymiarze europejskim zainicjowane i zarządzane przez Komisję;
- b) projekty ponadnarodowe, w których muszą uczestniczyć partnerzy z co najmniej dwóch państw członkowskich lub co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego innego państwa, którym może być państwo przystępujące lub kandydujące;
- c) projekty krajowe w państwach członkowskich, które:
  - (i) przygotowują projekty ponadnarodowe lub działania wspólnotowe („środki przygotowawcze”);
  - (ii) uzupełniają projekty ponadnarodowe lub działania wspólnotowe („środki uzupełniające”);
  - (iii) przyczyniają się do rozwoju innowacyjnych metod lub technologii, których wyniki można wykorzystać w działaniach na poziomie wspólnotowym, lub rozwijają takie metody lub technologie w celu przekazania ich innym państwom członkowskim lub innemu krajowi przystępującemu lub kandydującemu.

2. Wsparcia finansowego można w szczególności udzielić na:

- a) działania w zakresie współpracy i koordynacji operacyjnej (wzmacnianie sieci współpracy, wzajemnego zaufania i zrozumienia, opracowywanie planów awaryjnych, wymiana i rozpowszechnianie informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk);
- b) działania w zakresie analizy, monitorowania, oceny i audytu;
- c) rozwój i transfer technologii i metodologii, w szczególności w zakresie wymiany informacji i interoperacyjności;
- d) szkolenia, wymianę pracowników i ekspertów; oraz

- e) działania związane z podnoszeniem świadomości i rozpowszechnianiem informacji.

Artykuł 6

Dostęp do programu

1. Dostęp do niniejszego programu otwarty jest dla organów i organizacji posiadających osobowość prawną z siedzibą w państwach członkowskich. Organy i organizacje nastawione na osiąganie zysku będą miały dostęp do dotacji wyłącznie w powiązaniu z organizacjami nienastawionymi na osiąganie zysku lub organizacjami państwowymi. Organizacje pozarządowe mogą ubiegać się o finansowanie projektów, o których mowa w art. 5 ust. 2, pod warunkiem że zapewnią wystarczający poziom poufności.

2. Kraje trzecie i organizacje międzynarodowe mogą uczestniczyć w projektach ponadnarodowych w charakterze partnerów, nie mogą jednak przedkładać projektów.

Artykuł 7

Rodzaje wsparcia

1. Wspólnotowe wsparcie finansowe może przyjąć następujące formy prawne:

- a) dotacje;
- b) zamówienia publiczne.

2. Dotacje wspólnotowe są przyznawane w następstwie zaproszeń do składania wniosków, poza należycie uzasadnionymi, wyjątkowymi, nagłymi przypadkami lub przypadkiem gdy cechy szczególne beneficjenta nie pozostawiają innego wyboru w odniesieniu do danego działania, i przekazywane są za pomocą dotacji operacyjnych i dotacji na działania.

Roczny program prac określi minimalną stawkę rocznych wydatków przeznaczonych na dotacje. Ta minimalna stawka wynosi co najmniej 65 %.

Maksymalna stawka współfinansowania kosztów projektów zostanie określona w rocznym programie prac.

3. Przewiduje się wydatki na środki towarzyszące w drodze zamówień publicznych, w tym przypadku zakup usług i towarów jest pokrywany z funduszy wspólnotowych. Obejmuje to między innymi wydatki na informowanie i komunikację, przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie, kontrolę oraz ocenę projektów, polityki, programów i prawodawstwa.

Artykuł 8

Środki wykonawcze

1. Komisja udziela wspólnotowego wsparcia finansowego zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002, zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”.

2. W celu realizacji programu Komisja, w ramach celów ogólnych wymienionych w art. 3, przyjmuje do końca września roczny program prac określający jego cele szczegółowe, priorytety tematyczne, opis środków towarzyszących

przewidzianych w art. 7 ust. 3 i, w razie konieczności, wykaz innych działań.

Roczny program prac na rok 2007 zostaje przyjęty trzy miesiące po tym, jak niniejsza decyzja stanie się skuteczna.

3. Roczny program prac przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 9 ust. 3.

4. Procedury oceny i przyznawania dotacji na działania uwzględniają między innymi następujące kryteria:

- a) zgodność z rocznym programem prac, celami ogólnymi określonymi w art. 3 i środkami podjętymi w różnych dziedzinach określonych w art. 4 i 5;
- b) jakość proponowanego działania pod względem jego koncepcji, organizacji, sposobu przedstawienia i oczekiwanych wyników;
- c) wysokość kwoty finansowania wspólnotowego przedstawiona we wniosku i jej adekwatność do oczekiwanych wyników;
- d) wpływ oczekiwanych wyników na cele ogólne określone w art. 3 i na środki podejmowane w różnych dziedzinach określonych w art. 4 i 5.

5. Decyzje dotyczące działań przedłożonych w na podstawie art. 5 ust. 1 lit. a) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 9 ust. 3. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 5 ust. 1 lit. b) i c) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 9 ust. 2.

Decyzje w sprawie wniosków o dotacje z udziałem organów lub organizacji nastawionych na osiąganie zysku przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 9 ust. 3.

Artykuł 9

Komitet

1. Komisja wspierana jest przez komitet (zwany dalej „komitetem”).
2. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE.
3. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na 3 miesiące.

4. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 10

Komplementarność

1. Dążyć się będzie do synergii, spójności i komplementarności z innymi instrumentami unijnymi i wspólnotowymi, między innymi z programami szczególnymi „Zapobieganie i zwalczanie przestępczości” i „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”, szóstym programem ramowym w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i działań demonstracyjnych, Funduszem Solidarności Unii Europejskiej oraz instrumentem finansowym ochrony ludności.

2. Program może mieć wspólne zasoby z innymi instrumentami unijnymi i wspólnotowymi, w szczególności z programem „Zapobieganie i zwalczanie przestępczości”, w celu realizacji działań spełniających cele zarówno programu, jak i innych instrumentów unijnych/wspólnotowych.

3. Działania finansowane na mocy niniejszej decyzji nie są jednocześnie finansowane w tym samym celu z innych unijnych/wspólnotowych instrumentów finansowych. Zapewnia się, że beneficjenci programu dostarczają Komisji informacje na temat finansowania otrzymanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z innych źródeł, a także na temat bieżących wniosków o finansowanie.

Artykuł 11

Zasoby budżetowe

Zasoby budżetowe przydzielone na działania przewidziane w niniejszym programie zapisuje się w rocznych środkach budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Dostępne roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych przez ramy finansowe.

Artykuł 12

Nadzór

1. Komisja zapewnia, że beneficjent przedkłada sprawozdania techniczne i finansowe na temat postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz że sprawozdanie końcowe zostaje przedstawione w terminie trzech miesięcy od zakończenia działania. Komisja określa formę i strukturę sprawozdań.

2. Komisja zapewnia, że kontrakty i umowy zawierane w ramach realizacji programu przewidują w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzaną przez Komisję (lub przez jej upoważnionego przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli na miejscu, w tym kontroli wyrwykowych i audytów prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.

3. Komisja zapewnia, że przez okres pięciu lat od daty dokonania ostatniej płatności w związku z jakimkolwiek działaniem beneficjent korzystający ze wspólnotowego wsparcia finansowego zachowuje do dyspozycji Komisji wszelkie dokumenty poświadczające wydatki związane z tym działaniem.

4. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli wyrwykowych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości

wsparcia finansowego lub warunków jego przydziału oraz harmonogramu płatności.

5. Komisja zapewnia podjęcie wszelkich innych niezbędnych kroków w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są przeprowadzane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia, że podczas realizacji działań finansowanych w ramach niniejszej decyzji interesy finansowe Wspólnoty są chronione przez zastosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczny system kontroli, windykację nienależycie wypłaconych kwot oraz, w przypadku wykrycia nieprawidłowości, przez system skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

2. W przypadku działań wspólnotowych finansowanych w ramach niniejszej decyzji do wszelkich naruszeń przepisów prawa wspólnotowego, w tym także do naruszeń zobowiązania umownego ustanowionego na podstawie programu, wynikających z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków przynoszą lub mogłyby przynieść szkodę budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub innym budżetom przez nią zarządzanym, stosuje się przepisy rozporządzeń (WE, Euratom) nr 2988/95 i (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Komisja zapewnia, że kwota pomocy finansowej przydzielona na dane działanie zostanie obniżona, zawieszona lub będzie podlegać windykacji, jeśli stwierdzi nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu wsparcia finansowego, lub też jeśli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeśli nie dotrzymano terminów lub jeśli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przydzielonego wsparcia finansowego, Komisja dba o to, by beneficjent został poproszony o przedstawienie uwag w określonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja zastrzega sobie możliwość anulowania pozostałej części wsparcia finansowego i zażądania zwrotu już wypłaconych kwot.

5. Komisja zapewnia, aby wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot, które nie zostały

zwrócone w odpowiednim czasie, naliczane są odsetki zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 14

Ocena

1. Program jest regularnie monitorowany w celu obserwowania postępów w realizacji prowadzonych w jego ramach działań.

2. Komisja zapewnia regularną, niezależną i zewnętrzną ocenę programu.

3. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

a) coroczną prezentację dotyczącą realizacji programu;

b) okresowe sprawozdanie oceniające na temat uzyskanych wyników oraz aspektów jakościowych i ilościowych realizacji niniejszego programu – nie później niż dnia 31 marca 2010 r.;

c) komunikat w sprawie kontynuacji programu – nie później niż dnia 31 grudnia 2010 r.;

d) sprawozdanie z oceny *ex post* – nie później niż dnia 31 marca 2015 r.

Artykuł 15

Publikacja projektów

Komisja co roku publikuje wykaz działań finansowanych w ramach niniejszego programu wraz z krótkim opisem każdego projektu.

Artykuł 16

Skuteczność i zastosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2007 r.

W imieniu Rady

F.-W. STEINMEIER

Przewodniczący

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA RADY

z dnia 12 lutego 2007 r.

ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie bezpieczeństwa i ochrony wolności, szczegółowy program „Zapobieganie i walka z przestępczością”

(2007/125/WsiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30, 31 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Cel Unii Europejskiej, jakim jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa osobistego i sprawiedliwości, realizowany jest, jak określono w art. 2 tiret czwarte i w art. 29 Traktatu o Unii Europejskiej, poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości zarówno zorganizowanej, jak i innych jej form.
- (2) W celu ochrony wolności i bezpieczeństwa swoich obywateli i społeczeństwa przed działalnością przestępczą Unia powinna podjąć konieczne środki, aby w sposób skuteczny i efektywny zapobiegać, wykrywać, badać i ścigać wszystkie formy przestępczości, szczególnie w przypadkach, gdy mają one charakter transgraniczny.
- (3) Przyjmując za podstawę konkluzje Rady Europejskiej w Tampere z października 1999 r., Rada Europejska potwierdziła priorytetowy charakter rozwoju przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – w szczególności priorytetowy charakter ochrony obywateli przed różnymi przejawami działalności przestępczej poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości – w programie haskim z listopada 2004 r. ⁽²⁾, w deklaracjach w sprawie terroryzmu z września 2001 r. i z marca 2004 r. oraz w europejskiej strategii antynarkotykowej z grudnia 2004 r.

- (4) W celu zapewnienia fachowej wiedzy w zakresie rozwoju różnych aspektów zapobiegania przestępczości na poziomie Unii Europejskiej oraz wspierania działań mających na celu zapobieganie przestępczości na szczeblu lokalnym i krajowym decyzją Rady 2001/427/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. ⁽³⁾ ustanowiono europejską sieć prewencji kryminalnej.
- (5) Program ramowy współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (AGIS), ustanowiony decyzją Rady 2002/630/WSiSW z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą program ramowy w sprawie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (AGIS) ⁽⁴⁾, przyczynił się w znaczący sposób do wzmocnienia współpracy między policją i innymi organami ścigania a organami sądowymi w państwach członkowskich, a także do poprawy wzajemnego zrozumienia i zaufania między ich systemami policyjnymi, sądowymi, prawnymi i administracyjnymi.
- (6) Konieczne i właściwe jest zwiększenie możliwości finansowania środków mających na celu zapobieganie i zwalczanie przestępczości oraz dokonanie przeglądu zasad pod kątem ich skuteczności, wydajności i przejrzystości.
- (7) Program ramowy służy ułatwianiu skutecznego wspierania i ochrony interesów świadków przestępstw. Program podkreśla również znaczenie ochrony świadków przestępstw. Aby zwrócić uwagę na priorytet, jakim jest wsparcie dla ofiar, program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych” kładzie nacisk na pomoc socjalną i prawną dla ofiar.
- (8) Działania Komisji oraz projekty ponadnarodowe pozostają ważnym czynnikiem doprowadzenia do bliższej i lepszej współpracy oraz koordynacji między państwami członkowskimi. Ponadto pożyteczne i właściwe jest wspieranie w państwach członkowskich projektów, o ile mogą one dostarczyć przydatnego doświadczenia i *know-how* w kontekście dalszych działań na szczeblu unijnym.

⁽¹⁾ Opinia dostarczona dnia 14 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 53 z 3.3. 2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 153 z 8.6.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 5.

- (9) Ponieważ przestępczość nie uznaje granic, należy umożliwić krajom trzecim i organizacjom międzynarodowym udział w projektach ponadnarodowych.
- (10) Trzeba także zapewnić komplementarność instrumentów z innymi programami unijnymi i wspólnotowymi, takimi jak szósty program ramowy w dziedzinie badań, rozwój technologicznego i działań demonstracyjnych, Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, instrument finansowy ochrony ludności oraz fundusze strukturalne.
- (11) Z uwagi na fakt, że cele niniejszej decyzji, w szczególności zapobieganie i zwalczanie przestępczości zorganizowanej i transgranicznej, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar lub skutki programu możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej, Rada może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który ma zastosowanie do Unii poprzez art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (12) Zgodnie z art. 41 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej wydatki operacyjne powinny być finansowane z budżetu ogólnego Unii Europejskiej na mocy postanowień tytułu VI.
- (13) Wydatki na realizację programu powinny być zgodne z pułapem w ramach działu 3 ram finansowych. Definicję programu należy sporządzić w sposób elastyczny, umożliwiając ostateczne korekty w ramach wszelkich przewidywanych działań, co pozwoli reagować na nowe potrzeby pojawiające się w okresie 2007–2013. Decyzja powinna zatem ograniczać się do ogólnej definicji przewidzianych działań i odpowiadających im ustaleń administracyjnych i finansowych.
- (14) Środki wymagane w celu wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z określonymi w niej procedurami przy wsparciu komitetu.
- (15) Należy również przedsięwziąć właściwe środki, aby zapobiec nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, a także podjąć konieczne działania w celu windykacji utraconych niesłusznie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁽³⁾.
- (16) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽⁵⁾, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, stosuje się z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie nimi, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.
- (17) Z dniem 1 stycznia 2007 r. należy zastąpić decyzję 2002/630/WSiSW niniejszą decyzją oraz decyzją ustanawiającą szczegółowy program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”,
- (18) W celu zapewnienia skutecznego i terminowego wykonania programu, niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Niniejsza decyzja ustanawia program szczegółowy dotyczący zapobiegania i zwalczania przestępczości, zwany dalej „programem”, jako część programu ogólnego dotyczącego bezpieczeństwa i ochrony wolności, aby w ten sposób przyczynić się do wzmocnienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 2

Cele ogólne programu

1. Niniejszy program przyczynia się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa obywateli poprzez zapobieganie i zwalczanie przestępczości zarówno zorganizowanej, jak i innych jej form, w szczególności terroryzmu, handlu ludźmi i przestępstw przeciwko dzieciom, nielegalnego handlu narkotykami i nielegalnego handlu bronią, korupcji i nadużyć finansowych.

2. Bez uszczerbku dla celów i uprawnień Wspólnoty Europejskiej, cele ogólne programu mają udział w rozwoju polityk Unii i Wspólnoty.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 227 z 19.8.2006, str. 3).

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

Artykuł 3

Tematy i cele szczegółowe

1. Program obejmuje cztery tematy:
  - a) zapobieganie przestępczości i kryminologia;
  - b) ściganie przestępstw;
  - c) ochrona i wsparcie dla świadków;
  - d) ochrona ofiar.
2. W ramach celów ogólnych program przyczynia się do realizacji następujących celów szczegółowych:
  - a) stymulowanie, promowanie i rozwój horyzontalnych metod i narzędzi niezbędnych do strategicznych działań związanych z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości oraz gwarantowaniem bezpieczeństwa i porządku publicznego, takich jak działania prowadzone przez sieć prewencji kryminalnej Unii Europejskiej, partnerstwa publiczno-prywatne, najlepsze praktyki w zapobieganiu przestępczości, porównywalne statystyki, kryminologia stosowana i bardziej rozwinięte podejście wobec młodocianych przestępców; oraz
  - b) promowanie i rozwój koordynacji, współpracy i wzajemnego zrozumienia między organami ścigania, innymi organami krajowymi i odpowiednimi organami Unii w odniesieniu do priorytetów zidentyfikowanych przez Radę, w szczególności priorytetów przedstawionych w ocenie zagrożenia przestępczością zorganizowaną (OCTA) przeprowadzonej przez Europoł;
  - c) promowanie i rozwój najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony i wsparcia dla świadków; i
  - d) promowanie i rozwój najlepszych praktyk w dziedzinie ochrony ofiar przestępstw.
3. Program nie dotyczy współpracy sądowej. Może on jednak obejmować działania, których celem jest zachęcanie do współpracy między organami sądowymi a organami ścigania.

Artykuł 4

Działania kwalifikowalne

1. Z myślą o realizacji celów ogólnych i szczegółowych, określonych w art. 2 i 3, program zapewnia wsparcie finansowe dla następujących rodzajów działań na warunkach określonych w rocznym programie prac:
  - a) projekty o wymiarze europejskim inicjowane i zarządzane przez Komisję;
  - b) projekty ponadnarodowe, w których uczestniczą partnerzy z co najmniej dwóch państw członkowskich lub co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego innego państwa, którym może być państwo przystępujące lub kandydujące;

- c) projekty krajowe w państwach członkowskich, które:
  - (i) przygotowują projekty ponadnarodowe lub działania Unii („środki przygotowawcze”);
  - (ii) uzupełniają projekty ponadnarodowe lub działania Unii („środki uzupełniające”);
  - (iii) przyczyniają się do rozwoju innowacyjnych metod lub technologii, których wyniki można wykorzystać w działaniach na poziomie unijnym, lub rozwijają takie metody lub technologie w celu przekazania ich innym państwom członkowskim lub krajowi przystępującemu lub kandydującemu;
- d) dotacje operacyjne dla organizacji pozarządowych nienastawionych na osiągnięcie zysku i realizujących cele niniejszego programu na poziomie europejskim.
2. Wsparcia finansowego można w szczególności udzielić na:
  - a) działania poprawiające współpracę i koordynację operacyjną (wzmacnianie sieci współpracy, wzajemnego zaufania i zrozumienia, wymiana i rozpowszechnianie informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk);
  - b) działania w zakresie analizy, monitorowania i oceny;
  - c) rozwój i transfer technologii i metodologii;
  - d) szkolenia, wymianę pracowników i ekspertów; oraz
  - e) działania związane z podnoszeniem świadomości i rozpowszechnianiem informacji.

Artykuł 5

Dostęp do programu

1. Program jest przeznaczony dla organów ścigania, innych publicznych lub prywatnych podmiotów, uczestników działań i instytucji, w tym organów lokalnych, regionalnych i krajowych, partnerów społecznych, szkół wyższych, urzędów statystycznych, organizacji pozarządowych, partnerstw publiczno-prywatnych i odpowiednich organów międzynarodowych.
2. Dostęp do niniejszego programu otwarty jest dla organów i organizacji posiadających osobowość prawną z siedzibą w państwach członkowskich. Organy i organizacje nastawione na osiągnięcie zysku mają dostęp do dotacji wyłącznie w powiązaniu z organizacjami nienastawionymi na osiągnięcie zysku lub organizacjami państwowymi.
3. Kraje trzecie i organizacje międzynarodowe mogą uczestniczyć w projektach ponadnarodowych w charakterze partnerów, nie mogą jednak przedkładać projektów.

Artykuł 6**Rodzaje wsparcia**

1. Wsparcie finansowe Unii może przyjąć następujące formy prawne:

- a) dotacje;
- b) zamówienia publiczne.

2. Dotacje unijne są przyznawane w następstwie zaproszeń do składania wniosków, poza należycie uzasadnionymi, wyjątkowymi, nagłymi przypadkami lub przypadkiem gdy cechy szczególne beneficjenta nie pozostawiają innego wyboru w odniesieniu do danego działania, i przekazywane są za pomocą dotacji operacyjnych i dotacji na działania.

Roczny program prac określa minimalną stawkę rocznych wydatków przeznaczonych na dotacje. Ta minimalna stawka wynosi co najmniej 65 %.

Maksymalna stawka współfinansowania kosztów projektów jest określana w rocznym programie prac.

3. Przewiduje się wydatki na środki towarzyszące w drodze zamówień publicznych; w tym przypadku zakup usług i towarów jest pokrywany z funduszy unijnych. Obejmuje to między innymi wydatki na informowanie i komunikację, przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie, kontrolę oraz ocenę projektów, polityki, programów i prawodawstwa.

Artykuł 7**Środki wykonawcze**

1. Komisja udziela unijnego wsparcia finansowego zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002, zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”.

2. W celu realizacji programu Komisja, w ramach celów ogólnych wymienionych w art. 2, przyjmuje do końca września roczny program prac określający jego cele szczegółowe, priorytety tematyczne, opis środków towarzyszących przewidzianych w art. 6 ust. 3 i, w razie konieczności, wykaz innych działań.

Roczny program prac na rok 2007 zostaje przyjęty trzy miesiące po tym, jak niniejsza decyzja stanie się skuteczna.

3. Roczny program prac przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania ustanowioną w art. 10.

4. Procedury oceny i przyznawania dotacji na działania uwzględniają między innymi następujące kryteria:

- a) zgodność z rocznym programem prac, celami ogólnymi określonymi w art. 2 i środkami podjętymi w różnych dziedzinach określonych w art. 3 i 4;
- b) jakość proponowanego działania pod względem jego koncepcji, organizacji, sposobu przedstawienia i oczekiwanych wyników oraz ich rozpowszechnienia;

c) wysokość kwoty unijnego wsparcia finansowego przedstawiona we wniosku oraz jej adekwatność do oczekiwanych wyników;

d) wpływ oczekiwanych wyników na cele ogólne określone w art. 3 i na środki podejmowane w różnych dziedzinach określonych w art. 4 i 5.

5. Wnioski o dotacje operacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d), ocenia się między innymi pod kątem:

- a) spójności z celami programu;
- b) jakości planowanych działań;
- c) prawdopodobnego efektu mnożnikowego wywieranego na adresatów tych działań;
- d) geograficznego aspektu skutków przeprowadzonych działań;
- e) stosunku kosztów do korzyści związanego z proponowanym działaniem.

6. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 8 ust. 3. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. b), c) i d) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 8 ust. 2.

Decyzje w sprawie wniosków o dotacje z udziałem organów lub organizacji nastawionych na osiągnięcie zysku przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 8 ust. 2.

Artykuł 8**Komitet**

1. Komisja wspierana jest przez komitet, składający się z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji, zwany dalej „komitetem”.

2. Komitet przyjmuje swój regulamin.

3. Komisja może zaprosić przedstawicieli krajów kandydujących na spotkania informacyjne po posiedzeniach komitetu.

Artykuł 9**Procedura doradcza**

1. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego artykułu, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

2. Opinia zostaje odnotowana w protokole; każde państwo członkowskie może zwrócić się z wnioskiem o włączenie jego stanowiska do protokołu.

3. Komisja uwzględni opinię komitetu w możliwie największym stopniu. Powiadamia komitet o sposobie, w jaki opinia została uwzględniona.

Artykuł 10

Procedura zarządzania

1. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego artykułu, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet przekazuje swoją opinię w sprawie tego projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy. W przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji, opinię przyjmuje większość, określona w art. 205 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w ramach Komitetu liczone w sposób określony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Komisja przyjmuje środki, które mają zastosowanie ze skutkiem natychmiastowym. Jeżeli jednak środki te nie są zgodne z opinią komitetu, Komisja niezwłocznie informuje o nich Radę. W takiej sytuacji Komisja może, na okres trzech miesięcy od daty przekazania takiej informacji, odroczyć stosowanie środków, o podjęciu których zadecydowała.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w okresie przewidzianym w ust. 2.

Artykuł 11

Komplementarność

1. Dążyć się będzie do synergii, spójności i komplementarności z innymi instrumentami unijnymi i wspólnotowymi, między innymi z programami szczegółowymi „Zapobieganie, gotowość i zarządzanie skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa” i „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”, programem ramowym w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i działań demonstracyjnych, Funduszem Solidarności Unii Europejskiej oraz instrumentem finansowym ochrony ludności.

2. Program może mieć wspólne zasoby z innymi instrumentami unijnymi i wspólnotowymi, w szczególności z programem dotyczącym „Zapobiegania, gotowości i zarządzania skutkami terroryzmu i innymi rodzajami ryzyka dla bezpieczeństwa”, w celu realizacji działań spełniających cele zarówno programu, jak i innego instrumentu czy instrumentów Unii/Wspólnoty.

3. Działania finansowane na mocy niniejszej decyzji nie są jednocześnie finansowane w tym samym celu z innych unijnych/wspólnotowych instrumentów finansowych. Zapewnia się, że beneficjenci programu dostarczają Komisji informacje na temat finansowania otrzymanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z innych źródeł, a także na temat bieżących wniosków o finansowanie.

Artykuł 12

Zasoby budżetowe

Zasoby budżetowe przydzielone na działania przewidziane w programie zapisuje się w rocznych środkach budżetu ogólnego

Unii Europejskiej. Dostępne roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych przez ramy finansowe.

Artykuł 13

Nadzór

1. Komisja zapewnia, że beneficjent przedkłada sprawozdania techniczne i finansowe na temat postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz że sprawozdanie końcowe zostaje przedstawione w terminie trzech miesięcy od zakończenia działania. Komisja określa formę i strukturę sprawozdań.

2. Komisja zapewnia, że kontrakty i umowy zawierane w ramach realizacji programu przewidują w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzaną przez Komisję (lub przez jej upoważnionego przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli na miejscu, w tym kontroli wyrywkowych i audytów prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.

3. Komisja zapewnia, że przez okres pięciu lat od daty dokonania ostatniej płatności w związku z jakimkolwiek działaniem beneficjent korzystający ze wsparcia finansowego zachowuje do dyspozycji Komisji wszelkie dokumenty poświadczające wydatki związane z tym działaniem.

4. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli wyrywkowych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości wsparcia finansowego lub warunków jego przydziału oraz harmonogramu płatności.

5. Komisja zapewnia podjęcie wszelkich innych niezbędnych kroków w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są przeprowadzane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 14

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia, że podczas realizacji działań finansowanych w ramach niniejszej decyzji interesy finansowe Wspólnoty są chronione przez zastosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczny system kontroli, windykację nienależycie wypłaconych kwot oraz, w przypadku wykrycia nieprawidłowości, przez system skutecznych, proporcjonalnych i odstrasających kar, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

2. W przypadku działań unijnych finansowanych w ramach niniejszej decyzji do wszelkich naruszeń przepisów prawa wspólnotowego, w tym także do naruszeń zobowiązania umownego ustanowionego na podstawie programu, wynikających z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków przynoszą lub mogłyby przynieść szkodę budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub innym budżetom przez nią zarządzanym, stosuje się przepisy rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Komisja zapewnia, że kwota pomocy finansowej przydzielona na dane działanie zostaje obniżona, zawieszona lub będzie podlegać windykacji, jeśli stwierdzi nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu wsparcia finansowego, lub też jeśli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeśli nie dotrzymano terminów lub jeśli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przydzielonego wsparcia finansowego, Komisja dba o to, by beneficjent został poproszony o przedstawienie uwag w określonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja zastrzega sobie możliwość anulowania pozostałej części wsparcia finansowego i zażądania zwrotu już wypłaconych kwot.

5. Komisja dba o to, by wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot, które nie zostały zwrócone w odpowiednim czasie, naliczane są odsetki zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 15

Ocena

1. Program będzie regularnie monitorowany w celu obserwowania postępów w realizacji prowadzonych w jego ramach działań.
2. Komisja zapewnia regularną, niezależną i zewnętrzną ocenę programu.
3. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:
  - a) coroczną prezentację dotyczącą realizacji programu;
  - b) okresowe sprawozdanie oceniające na temat uzyskanych wyników oraz aspektów jakościowych i ilościowych realizacji programu – nie później niż dnia 31 marca 2010 r.;

- c) komunikat w sprawie kontynuacji programu – nie później niż dnia 31 grudnia 2010 r.;
- d) sprawozdanie z oceny *ex post* – nie później niż dnia 31 marca 2015 r.

Artykuł 16

Publikacja projektów

Komisja co roku publikuje wykaz działań finansowanych w ramach niniejszego programu wraz z krótkim opisem każdego projektu.

Artykuł 17

Przepisy przejściowe

1. Z dniem 1 stycznia 2007 r. niniejsza decyzja zastępuje odpowiednie przepisy decyzji 2002/630/WSiSW.
2. Działania rozpoczęte przed dniem 31 grudnia 2006 r. na mocy decyzji 2002/630/WSiSW nadal podlegają, do momentu ich zakończenia, przepisom tej decyzji.

Artykuł 18

Skuteczność i zastosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2007 r.

W imieniu Rady

F.-W. STEINMEIER

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 12 lutego 2007 r.

ustanawiająca na lata 2007–2013, jako część ogólnego programu w sprawie podstawowych praw i wymiaru sprawiedliwości, szczegółowy program „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”

(2007/126/WsiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 29 Traktatu o Unii Europejskiej stwierdza, że celem Unii jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przez wspólne działania państw członkowskich w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych.
- (2) Zgodnie z art. 31 Traktatu o Unii Europejskiej wspólne działanie w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach karnych obejmuje w szczególności współpracę między właściwymi organami państw członkowskich.
- (3) Przyjmując za podstawę konkluzje Rady Europejskiej z Tampere, program haski, przyjęty przez Radę Europejską w listopadzie 2004 r., ponownie potwierdza priorytetowy charakter wzmacniania wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości na terytorium Unii Europejskiej, w szczególności w drodze intensyfikacji współpracy sądowej w sprawach karnych, w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania.
- (4) Program ramowy ustanowiony decyzją Rady 2002/630/WSiSW z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą program ramowy w sprawie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (AGIS) ⁽²⁾ przyczynił się w znaczący sposób do wzmocnienia współpracy między policją i innymi organami ścigania a organami sądowymi w państwach członkowskich, a także do poprawy wzajemnego zrozumienia i zaufania między ich systemami policyjnymi, sądowymi, prawnymi i administracyjnymi.
- (5) Ambitne cele postawione przez traktat o Unii Europejskiej oraz przez program haski należy realizować poprzez ustanowienie elastycznego i skutecznego programu, który ułatwi planowanie i realizację działań.
- (6) Program powinien wzmocnić wzajemne zaufanie wewnątrz systemu sądownictwa. Zgodnie z programem haskim wzajemne zaufanie wzmacniać należy poprzez budowanie sieci organizacji i instytucji sądowych, poprzez lepsze

szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości, poprzez przygotowanie oceny realizacji polityki unijnej w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości, przy pełnym poszanowaniu niezależności władzy sądowniczej, poprzez intensyfikację badań w dziedzinie współpracy sądowej oraz poprzez wspomaganie realizowanych między państwami członkowskimi projektów operacyjnych mających na celu modernizację wymiaru sprawiedliwości.

- (7) Program powinien także ułatwiać wprowadzanie w życie zasady wzajemnego uznawania poprzez wzajemne pogłębianie wiedzy na temat wcześniejszych wyroków skazujących wydanych na terenie Unii Europejskiej, w szczególności poprzez stworzenie skomputeryzowanego systemu wymiany informacji o karalności.
- (8) Europejska Sieć Szkoleniowa dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, utworzona przez instytucje odpowiedzialne za szkolenie pracowników wymiaru sprawiedliwości z wszystkich państw członkowskich, zajmuje się promowaniem programu szkoleń dla sędziów i prokuratorów o prawdziwie europejskim wymiarze. Przyczynia się to do wzmacniania wzajemnego zaufania pomiędzy organami sądownictwa i lepszego zrozumienia różnych systemów prawnych.
- (9) Z uwagi na to, że cele niniejszej decyzji nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiar lub skutki programu możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej, Rada może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, który ma zastosowanie do Unii poprzez art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (10) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽³⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem finansowym”) oraz rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽⁴⁾, które zabezpieczają interesy finansowe Wspólnoty, stosuje się z uwzględnieniem zasad prostoty i spójności w wyborze instrumentów budżetowych, ograniczenia liczby przypadków, w których Komisja

⁽¹⁾ Opinia dostarczona dnia 15 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 1.8.2002, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1995/2006 (Dz.U. L 390 z 30.12.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 1248/2006 (Dz.U. L 227 z 19.8.2006, str. 3).

jest bezpośrednio odpowiedzialna za ich wdrożenie i zarządzanie, a także wymaganego stopnia proporcjonalności między kwotą zasobów a obciążeniem administracyjnym związanym z ich wykorzystaniem.

- (11) Należy również przedsięwziąć właściwe środki, aby zapobiec nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym, a także podjąć konieczne działania w celu windykacji utraconych niesłusznie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych środków, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽¹⁾, rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję ⁽²⁾ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽³⁾.
- (12) Rozporządzenie finansowe wymaga, aby dotacje operacyjne miały podstawę w akcie podstawowym.
- (13) Środki wymagane w celu wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z określonymi w niej procedurami przy wsparciu komitetu.
- (14) Z dniem 1 stycznia 2007 r. należy zastąpić decyzję 2002/630/WSiSW niniejszą decyzją oraz decyzją ustanawiającą szczegółowy program „Zapobiegania i zwalczanie przestępczości”.
- (15) W celu zapewnienia skutecznego i terminowego wykonania programu, niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

1. Na mocy niniejszej decyzji ustanawia się program szczegółowy „Wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych”, zwany dalej „programem”, jako część programu ogólnego dotyczącego praw podstawowych i sprawiedliwości, aby w ten sposób przyczynić się do wzmocnienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

2. Program obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Artykuł 2

Cele ogólne

1. Program ten ma następujące cele ogólne:

- a) propagowanie współpracy sądowej celem przyczynienia się do utworzenia prawdziwego europejskiego obszaru

sprawiedliwości w sprawach karnych w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania i zaufania;

- b) propagowanie, w zakresie niezbędnym do usprawnienia współpracy sądowej, zgodności norm stosowanych w państwach członkowskich. Propagowanie ograniczenia istniejących przeszkód prawnych dla właściwego funkcjonowania współpracy sądowej w celu wzmocnienia koordynacji dochodzeń i zwiększenia zgodności istniejących systemów sądownictwa w państwach członkowskich Unii Europejskiej w celu zapewnienia odpowiednich działań w następstwie dochodzeń prowadzonych przez organy ścigania w państwach członkowskich;
- c) poprawę kontaktów oraz wymiany informacji i najlepszych praktyk pomiędzy organami prawnymi, sądowymi i administracyjnymi a przedstawicielami zawodów prawniczych: prawnikami i przedstawicielami innych zawodów uczestniczących w pracach wymiaru sprawiedliwości, oraz propagowanie szkolenia członków wymiaru sprawiedliwości w celu zwiększenia wzajemnego zaufania;
- d) dalsze wzmacnianie wzajemnego zaufania w celu zapewnienia ochrony praw ofiar i oskarżonych.

2. Bez uszczerbku dla celów i kompetencji Wspólnoty Europejskiej, ogólnym celem programu jest wspieranie rozwoju polityki wspólnotowej, w szczególności utworzenie obszaru sądownictwa.

Artykuł 3

Cele szczegółowe

Program ma następujące cele szczegółowe:

- a) rozwijanie współpracy sądowej w sprawach karnych w celu:
- (i) wspierania wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych i wyroków;
- (ii) eliminowania przeszkód wynikających z rozbieżności między systemami sądownictwa państw członkowskich oraz wspierania koniecznego zbliżenia przepisów prawa karnego materialnego dotyczących poważnych przestępstw, w szczególności o wymiarze transgranicznym;
- (iii) dalszego działania na rzecz ustanowienia minimalnych norm dotyczących prawa karnego procesowego w celu wspierania praktycznych aspektów współpracy sądowej;
- (iv) zagwarantowania prawidłowego stosowania prawa poprzez unikanie sporów o właściwość;
- (v) poprawy wymiany informacji poprzez wykorzystanie skomputeryzowanych systemów, w szczególności informacji pochodzących z krajowych rejestrów karnych;
- (vi) wspierania praw oskarżonych oraz udzielania ofiarom pomocy socjalnej i prawnej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, str. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

- (vii) zachęcania państw członkowskich do zintensyfikowania współpracy z Eurojustem w zwalczaniu transgranicznej przestępczości zorganizowanej i innych poważnych przestępstw;
- (viii) promowania środków mających na celu skuteczną resocjalizację przestępców, w szczególności młodocianych przestępców;
- b) poszerzanie wzajemnej wiedzy o funkcjonujących w państwach członkowskich systemach prawnych i sądowniczych w sprawach karnych oraz propagowanie i wzmacnianie tworzenia sieci, wzajemnej współpracy, wymiany i rozpowszechniania informacji, doświadczeń i najlepszych praktyk;
- c) zapewnienie należytego wprowadzania w życie oraz prawidłowego i konkretnego stosowania i oceny instrumentów unijnych w obszarze współpracy sądowej w sprawach karnych;
- d) lepsze informowanie o systemach prawnych w państwach członkowskich i poprawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości;
- e) promowanie szkoleń z zakresu prawa unijnego i wspólnotowego dla sędziów i prokuratorów, prawników i przedstawicieli innych zawodów uczestniczących w pracach wymiaru sprawiedliwości;
- f) ocena ogólnych warunków niezbędnych do budowania wzajemnego zaufania poprzez poprawę wzajemnego rozumienia pomiędzy organami sądownictwa i różnymi systemami prawnymi, w szczególności w odniesieniu do wdrażania polityki UE w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości;
- g) opracowanie i wdrożenie skomputeryzowanego systemu wymiany informacji o karalności oraz wspieranie badań nad tworzeniem innych rodzajów wymiany informacji.
- b) szczegółowe projekty ponadnarodowe o znaczeniu dla Unii Europejskiej przedstawiane przez co najmniej dwa państwa członkowskie lub co najmniej jedno państwo członkowskie i jedno inne państwo, którym może być państwo przystępujące lub kandydujące, na warunkach określonych w rocznych programach prac; lub
- c) wspieranie działalności organizacji pozarządowych lub innych podmiotów realizujących cele leżące w ogólnym interesie europejskim zgodnie z ogólnymi celami programu, na warunkach określonych w rocznych programach pracy; lub
- d) dotacja operacyjna na współfinansowanie wydatków związanych ze stałym programem prac Europejskiej Sieci Szkoleniowej dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, która w dziedzinie szkoleń dla sędziów i prokuratorów realizuje cel leżący w ogólnym interesie europejskim.
- e) projekty krajowe w państwach członkowskich, które:
- (i) przygotowują projekty ponadnarodowe lub działania Unii („środki przygotowawcze”);
- (ii) uzupełniają projekty ponadnarodowe lub działania Unii („środki uzupełniające”);
- (iii) przyczyniają się do rozwoju innowacyjnych metod lub technologii, których wyniki można wykorzystać w działaniach na poziomie unijnym, lub rozwijają takie metody lub technologie w celu przekazania ich innym państwom członkowskim lub krajowi przystępującemu lub kandydującemu,

Artykuł 5

Grupy docelowe

Program przeznaczony jest między innymi dla przedstawicieli zawodów prawniczych, przedstawicieli organizacji pomocy ofiarom i przedstawicielom innych zawodów uczestniczących w pracach wymiaru sprawiedliwości, organów krajowych oraz ogólnie dla obywateli Unii.

Artykuł 6

Dostęp do programu

1. Dostęp do programu otwarty jest dla instytucji oraz organizacji publicznych lub prywatnych, w tym organizacji zawodowych, szkół wyższych, instytutów badawczych, instytutów kształcenia i doskonalenia zawodowego dla przedstawicieli zawodów prawniczych oraz dla organizacji pozarządowych działających w państwach członkowskich. Organy i organizacje nastawione na osiągnięcie zysku mają dostęp do programu wyłącznie w powiązaniu z organizacjami nienastawionymi na osiągnięcie zysku lub organizacjami państwowymi.

Określenie „przedstawiciele zawodów prawniczych” oznacza między innymi sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, urzędników ministerstw, wyższych urzędników sądowych, komorników, tłumaczy sądowych i przedstawicieli innych zawodów, uczestniczących w pracach wymiaru sprawiedliwości w dziedzinie prawa karnego.

Artykuł 4

Działania kwalifikujące się

Z myślą o realizacji celów ogólnych i szczegółowych, określonych w art. 2 i 3, program zapewnia wsparcie dla następujących rodzajów działań na warunkach określonych w rocznym programie prac:

- a) działania szczegółowe podejmowane przez Komisję, takie jak studia i badania naukowe, przygotowywanie i wdrażanie konkretnych projektów, np. utworzenie skomputeryzowanego systemu wymiany informacji o karalności, badania opinii publicznej, opracowywanie wskaźników i wspólnych metodologii, gromadzenie, opracowywanie i rozpowszechnianie danych i statystyk, seminaria, konferencje i spotkania ekspertów, organizacja kampanii publicznych i imprez, tworzenie i obsługa witryn internetowych, przygotowywanie i rozpowszechnianie materiałów informacyjnych, wsparcie dla sieci ekspertów krajowych i ich rozwój tych sieci oraz działania w zakresie analizy, monitorowania i oceny; lub

2. Kraje trzecie lub organizacje międzynarodowe nie mogą przedkładać projektów ponadnarodowych, ale mogą w nich uczestniczyć w charakterze partnerów.

Artykuł 7

Rodzaje wsparcia

1. Finansowanie wspólnotowe może przyjmować następujące formy prawne:

- a) dotacje;
- b) zamówienia publiczne.

2. Dotacje wspólnotowe są zazwyczaj przyznawane w następstwie zaproszeń do składania wniosków, poza należycie uzasadnionymi, wyjątkowymi, nagłymi przypadkami lub przypadkiem gdy cechy szczególne beneficjenta nie pozostawiają innego wyboru w odniesieniu do danego działania, i przekazywane są za pomocą dotacji operacyjnych i dotacji na działania.

Roczny program prac określa minimalną stawkę rocznych wydatków przeznaczonych na dotacje. Ta minimalna stawka wynosi co najmniej 65 %.

Maksymalna stawka współfinansowania kosztów projektów jest określana w rocznym programie prac.

3. Ponadto przewiduje się wydatki na środki towarzyszące w drodze zamówień publicznych; w tym przypadku zakup usług i towarów jest pokrywany z funduszy wspólnotowych. Obejmuje to między innymi wydatki na informowanie i komunikację, przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie, kontrolę oraz ocenę projektów, polityki, programów i prawodawstwa.

Artykuł 8

Środki wykonawcze

1. Komisja udziela pomocy wspólnotowej zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002, zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”.

2. W celu realizacji programu Komisja, w ramach celów ogólnych wymienionych w art. 2, przyjmuje do końca września roczny program prac określający jego cele szczegółowe, priorytety tematyczne, opis środków towarzyszących przewidzianych w art. 7 ust. 3 i, w razie konieczności, wykaz innych działań.

Roczny program prac na rok 2007 zostaje przyjęty trzy miesiące po tym, jak niniejsza decyzja stanie się skuteczna.

3. Roczny program prac przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzającą, o której mowa w art. 11.

4. Procedury oceny i przyznawania dotacji na działania uwzględniają między innymi następujące kryteria:

- a) zgodność z rocznym programem prac, celami ogólnymi określonymi w art. 2 i środkami podjętymi w różnych dziedzinach określonych w art. 3 i 4;

b) jakość proponowanego działania pod względem jego koncepcji, organizacji, sposobu przedstawienia i oczekiwanych wyników;

c) wysokość kwoty finansowania wspólnotowego przedstawiona we wniosku i jej adekwatność do oczekiwanych wyników;

d) wpływ oczekiwanych wyników na cele ogólne określone w art. 3 i na środki podejmowane w różnych dziedzinach określonych w art. 4 i 5.

5. Wnioski o dotacje operacyjne, o których mowa w art. 4 lit. c) i d), ocenia się między innymi pod kątem:

- a) spójności z celami programu;
- b) jakości planowanych działań;
- c) prawdopodobnego efektu mnożnikowego wywieranego na adresatów tych działań;
- d) geograficznego aspektu skutków przeprowadzonych działań;
- e) zaangażowania obywateli w organizację stosownych podmiotów;
- f) stosunku kosztów do korzyści związanego z proponowanym działaniem.

6. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. a) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania przewidzianą w art. 11. Decyzje dotyczące działań przedłożonych na podstawie art. 4 ust. 1 lit. b)–e) przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą doradczą przewidzianą w art. 10.

Decyzje w sprawie wniosków o dotacje z udziałem organów lub organizacji nastawionych na osiągnięcie zysku przyjmowane są przez Komisję zgodnie z procedurą zarządzania przewidzianą w art. 11.

7. Zgodnie z art. 113 ust. 2 rozporządzenia finansowego zasada stopniowego zmniejszenia nie ma zastosowania do dotacji operacyjnej udzielanej Europejskiej Sieci Szkoleniowej dla pracowników wymiaru sprawiedliwości, ponieważ realizuje ona cel leżący w ogólnym interesie europejskim.

Artykuł 9

Komitet

1. Komisja wspierana jest przez komitet składający się z przedstawicieli państw członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji, zwany dalej „komitetem”.

2. Komitet przyjmuje swój regulamin.

3. Komisja może zaprosić przedstawicieli krajów kandydujących na spotkania informacyjne po posiedzeniach komitetu.

Artykuł 10

Procedura doradcza

1. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego artykułu, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet wydaje opinię w sprawie projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy, w razie potrzeby w drodze głosowania.

2. Opinia zostaje odnotowana w protokole; każde państwo członkowskie może zwrócić się z wnioskiem o włączenie jego stanowiska do protokołu.

3. Komisja uwzględnia opinię komitetu w możliwie największym stopniu. Powiadamia komitet o sposobie, w jaki opinia została uwzględniona.

Artykuł 11

Procedura zarządzania

1. W przypadku gdy dokonuje się odwołania do niniejszego artykułu, przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, jakie należy podjąć. Komitet przekazuje swoją opinię w sprawie tego projektu w terminie, który przewodniczący może ustalić stosownie do pilności danej sprawy. W przypadku decyzji, które Rada musi przyjąć na wniosek Komisji, opinię przyjmuje większość, określona w art. 205 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Głosy przedstawicieli państw członkowskich w ramach Komitetu liczone w sposób określony w niniejszym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Komisja przyjmuje środki, które mają zastosowanie ze skutkiem natychmiastowym. Jeżeli jednak środki te nie są zgodne z opinią komitetu, Komisja niezwłocznie informuje o nich Radę. W takiej sytuacji Komisja może, na okres trzech miesięcy od daty przekazania takiej informacji, odroczyć stosowanie środków, o podjęciu których zadecydowała.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w okresie przewidzianym w ust. 2.

Artykuł 12

Komplementarność

1. Dążyć się będzie do synergii i komplementarności z innymi instrumentami Unii i Wspólnoty, między innymi z programem szczegółowym „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” w ramach programu ogólnego dotyczącego praw podstawowych i sprawiedliwości, a także z programami ogólnymi dotyczącymi bezpieczeństwa i ochrony wolności oraz solidarności i zarządzania przepływami migracyjnymi. Element statystyczny informacji o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych jest opracowywany we współpracy z państwami członkowskimi, w miarę potrzeby przy wykorzystaniu wspólnotowego programu statystycznego.

2. Program może mieć wspólne zasoby z innymi instrumentami Unii i Wspólnoty, w szczególności z programem szczegółowym „Wymiar sprawiedliwości w sprawach cywilnych” w ramach programu ogólnego dotyczącego praw podstawowych

i sprawiedliwości, w celu realizacji działań spełniających cele obu programów.

3. Działania finansowane na mocy niniejszej decyzji nie są jednocześnie finansowane w tym samym celu z innych instrumentów finansowych Unii/Wspólnoty. Zapewnia się, że beneficjenci programu dostarczają Komisji informacje na temat finansowania otrzymanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej oraz z innych źródeł, a także na temat bieżących wniosków o finansowanie.

Artykuł 13

Zasoby budżetowe

Zasoby budżetowe przydzielone na działania przewidziane w niniejszym programie zapisuje się w rocznych środkach budżetu ogólnego Unii Europejskiej. Dostępne roczne środki zatwierdza władza budżetowa w granicach wyznaczonych przez ramy finansowe.

Artykuł 14

Nadzór

1. Komisja zapewnia, że beneficjent przedkłada sprawozdania techniczne i finansowe na temat postępu prac dla każdego działania finansowanego w ramach programu oraz że sprawozdanie końcowe zostaje przedstawione w terminie trzech miesięcy od zakończenia działania. Komisja określa formę i strukturę sprawozdań.

2. Komisja zapewnia, że kontrakty i umowy zawierane w ramach realizacji programu będą przewidywać w szczególności nadzór i kontrolę finansową przeprowadzaną przez Komisję (lub przez jej upoważnionego przedstawiciela), w razie konieczności za pomocą kontroli na miejscu, w tym kontroli wrywkowych i audytów prowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy.

3. Komisja zapewnia, że przez okres pięciu lat od daty dokonania ostatniej płatności w związku z jakimkolwiek działaniem beneficjent korzystający ze wsparcia finansowego zachowuje do dyspozycji Komisji wszelkie dokumenty poświadczające wydatki związane z tym działaniem.

4. Na podstawie wyników sprawozdań i kontroli wrywkowych, o których mowa w ust. 1 i 2, Komisja zapewnia w razie konieczności korektę pierwotnie zatwierdzonej wysokości pomocy finansowej lub warunków jej przydziału oraz harmonogramu płatności.

5. Komisja zapewnia podjęcie wszelkich innych niezbędnych kroków w celu sprawdzenia, czy finansowane działania są przeprowadzane prawidłowo i zgodnie z przepisami niniejszej decyzji i rozporządzenia finansowego.

Artykuł 15

Ochrona interesów finansowych Wspólnoty

1. Komisja zapewnia, że podczas realizacji działań finansowanych w ramach niniejszej decyzji interesy finansowe Wspólnoty są chronione przez zastosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, przez skuteczny system kontroli, windykację nienależycie wypłaconych kwot oraz, w przypadku wykrycia

nieprawidłowości, przez system skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

2. W przypadku działań wspólnotowych finansowanych w ramach niniejszej decyzji do wszelkich naruszeń przepisów prawa wspólnotowego, w tym także do naruszeń zobowiązania umownego ustanowionego na podstawie programu, wynikających z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które poprzez nieuzasadnioną pozycję wydatków przynosi lub mogłoby przynieść szkodę budżetowi ogólnemu Unii Europejskiej lub innym budżetom przez nią zarządzanym, stosuje się przepisy rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 oraz rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Komisja zapewnia, że kwota pomocy finansowej przydzielona na dane działanie zostanie obniżona, zawieszona lub będzie podlegać windykacji, jeśli stwierdzi nieprawidłowości, w tym niezgodność z przepisami niniejszej decyzji lub decyzji indywidualnej lub z postanowieniami danego kontraktu lub umowy o przyznaniu wsparcia finansowego, lub też jeśli okaże się, że dane działanie zostało bez uprzedniej zgody Komisji zmienione w sposób sprzeczny z charakterem lub warunkami realizacji projektu.

4. Jeśli nie dotrzymano terminów lub jeśli stan realizacji danego działania uzasadnia jedynie część przydzielonej pomocy finansowej, Komisja zapewnia, aby beneficjent został poproszony o przedstawienie uwag w określonym terminie. W przypadku gdy beneficjent nie udzieli satysfakcjonującej odpowiedzi, Komisja zastrzega sobie możliwość anulowania pozostałej części pomocy finansowej i zażądania zwrotu już wypłaconych kwot.

5. Komisja dba o to, by wszelkie nienależycie wypłacone kwoty zostały jej zwrócone. Od kwot, które nie zostały zwrócone w odpowiednim czasie, naliczane są odsetki zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

Artykuł 16

Ocena

1. Program będzie regularnie monitorowany w celu obserwowania postępów w realizacji prowadzonych w jego ramach działań.

2. Komisja zapewnia regularną, niezależną, zewnętrzną ocenę programu.

3. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

a) coroczną prezentację dotyczącą realizacji programu;

b) okresowe sprawozdanie oceniające na temat uzyskanych wyników oraz aspektów jakościowych i ilościowych realizacji niniejszego programu – nie później niż dnia 31 marca 2011 r.;

c) komunikat w sprawie kontynuacji niniejszego programu – nie później niż dnia 30 sierpnia 2012 r.;

d) sprawozdanie z oceny *ex post* – nie później niż dnia 31 grudnia 2014 r.

Artykuł 17

Publikacja projektów

Komisja co roku publikuje wykaz działań finansowanych w ramach niniejszego programu wraz z krótkim opisem każdego projektu.

Artykuł 18

Przepisy przejściowe

Z dniem 1 stycznia 2007 r. niniejsza decyzja zastępuje odpowiednio przepis decyzji 2002/630/WSiSW.

Działania rozpoczęte przed dniem 31 grudnia 2006 r. na mocy decyzji 2002/630/SWiWS podlegają, do momentu ich zakończenia, przepisom tej decyzji. Komitet, o którym mowa w art. 7 powyższej decyzji, zastępuje się komitetem, o którym mowa w art. 10 niniejszej decyzji.

Artykuł 19

Skuteczność i zastosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2007 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2007 r.

W imieniu Rady

F.-W. STEINMEIER

Przewodniczący